

Mál nr. 386/2024

Nafn málskotsaðila (M)

Nöfn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Ábyrgðartrygging ökutækis.

Skráningarnúmer ökutækja: (A) og (B)

Sakarskipting.

Gögn.

- Málskot móttakið 7. október 2024.
- Bréf V dags. 27. nóvember 2024 ásamt fylgiskjölum.

Málsatvik.

Samkvæmt gögnum málsins varð hinn 15. ágúst 2024 árekstur milli bifreiðanna A og B, sem M ók, á bifreiðastæði við Jörfabakka, Reykjavík. Á framhlið tjónstilkynningar er merkt við að A hafi komið frá hægri á gatnamótum og að B hafi ekið út frá bílastæði, lóð, einkavegi e.þ.h. og beygt til hægri. Í samskiptum ökumanns A við V kemur fram að A hafi verið í stæði við hliðina á veginum, bakkað út úr því og svo sé vegurinn fyrir framan hann. Það hafi verið byrjað að rökkva og hann hafi engan séð fyrir framan sig og B hafi verið lengra frá en ætlað að drífa sig og A hafi endað á að aka utan í B sem ekki hafi virt hægri rétt.

Ágreiningur um sakarskiptingu var lagður fyrir Tjónanefnd vátryggingafélaganna sem komst að þeirri niðurstöðu að B bæri alla sök á árekstrinum þar sem honum hefði borið að veita umferð frá hægri forgang við akstur á bifreiðastæðinu.

M fellir sig ekki við þau málalok og vísar í málskoti til þess að honum sé kunnugt um hægri regluna. Í þessu tilviki hafi ákoman verið á B aftarlega og meira en helmingur bifreiðarinnar kominn fram hjá beygjunni. Hefði A verið að fylgjast með hefði því ekki komið til tjóns. Hefði hann séð A hefði hann ekki keyrt fram hjá heldur hleypt A áfram en þar sem akstursleiðin sé þröng tíðkist það á þessu svæði að ökumenn beri virðingu hver fyrir öðrum. Í þessu tilviki og með hliðsjón af ákomu á B hafi A ekki einu sinni verið nálægt beygjunni þegar B ók fram hjá, enda hefði M annars staðnæmst. A segist þá ekki hafa séð B og velti M því fyrir sér hvar athygli A hafi verið enda sé B stór bifreið. Fer M því fram á aðra niðurstöðu við sakarskiptingu.

V, sem á tjónsdegi var vátryggjandi beggja bifreiða, gerir ekki sérstakar athugasemdir.

Álit.

Í 4. mgr. 26. gr. umferðarlaga nr. 77/2019 segir að þegar ökumenn stefna svo að leiðir þeirra skerast á vegamótum, opnum svæðum eða svipuðum stöðum skuli sá þeirra sem hefur hinn sér á hægri hönd veita honum forgang. Ljóst er af akstursstefnu bifreiða A og B að M, sem var ökumaður bifreiðar B, var með bifreið A sér á hægri hönd og bar að veita þeirri bifreið forgang í samræmi við fyrrgreind fyrirmæli 4. mgr. 26. gr. umferðarlaga. M vísar til þess að ákoma á B, sem er á aftari farþegahurð hennar, bendi til þess að A hafi ekki verið með hugann við aksturinn og þess utan verið svo langt frá beygjunni að regla um forgang umferðar frá hægri hafi ekki verið orðin virk. Að mati nefndarinnar er ljóst að ökumaður B gætti umrætt sinn ekki nægilega að fyrrgreindum lagaáskilnaði og verða engar afdráttarlausar ályktanir um aksturslag A dregnar af ákomunni sem slíkri. Hefur því ekki verið sýnt fram á að leggja beri hluta sakar á A.

Niðurstaða.

Ökumaður B ber alla sök á umræddum árekstri.

Reykjavík, 18. desember 2024.
rafræn undirskrift

Þóra Hallgrímsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir